

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XC. Differentia 16. Iure civili consensus parentum requiritur in filiorum
matrimonio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

lorem matrimonij, ut manens in potestate raptoris in loco tuto, & libero ponatur, itaque in matrimonium liberè consentiat. Nihilominus raptor ipse, omnesque illi consilium, consensum, auxilium, & favorem præbentes sunt ipso jure excommunicati, perpetuò infames, omniumque dignitatum incapaces, & si clerici fuerint, de gradu proprio exci-
dunt. Deique raptor mulierem five du-
xerit, five non duxerit, dotare tenetur. Pro quo tamen requiritur sententia judicis, & attendenda est viri, & mulieris conditio. *v. Azor. l. 1. §. c. 20. §. Lex iudicem. Coninck Disp. 31. De matrim. c. 48. Henrig. l. 2. de Matrim. c. ult. Less. l. 4. c. 3. num. 68. Filius. Tract. 30. c. 6. n. 116. & seq. Sanch. l. 7. Disp. 12. n. 42. Mol. Tract. 3. Disp. 105. Laym. l. 5. tr. 10. Pat. 4. c. 13.*

XVI. XC.

DIFFERENTIA 16.

Iure civili consensus parentum requiritur in filiorum matrimonio *Instit. de nupt. iust. l. Nec filium quidem famil. C. De nupt. l. Nuptie 2. ff. De ritu nupt. At jure Canonico talis consensus non requiritur. c. Cum apud. De sponsal. Bart. 58. Canis. 38.*

Institut. l. 1. c. 10. ita legimus. Justas nuptias contrahunt, qui secundum præcepta legum coeunt, dum tamen si filij familiar. sint, consensum habeant parentum, in quorum potestate sunt. Nam hoc fieri debere, & civilis ratio suadet, & naturalis in tantum, ut iustus parentum præcedere debeat. Eodem stylo l. 2. ff. De ritu nupt. Nuptia consistere non possunt, nisi consentiant omnes, id est, qui coeunt, quorumque in potestate sunt. Item l. 12. C. De nupt. Nec filium fam. invitum ad uxorem ducendam cogi legum disciplina permittit. Et paulo post, ita tamen, ut contrahendis nuptijs patris consensus accedat. Eadem alibi repetuntur. In confirmationem *Mynsing. l. 1. Instit. t. 10. Cum hæc sententia, inquit, quod parentum consensus in contrahendis nuptijs requiratur, proxima sit quarto Decalogi præcepto. Honora patrem tuum. & prætenenda est, quicquid à plerisque in contrarium disputetur. Animosior Everard. Bronchorst. in assert. 1. Cent. 3. evincere conatur, ad matrimonium contrahendum, omni jure tam divino, quam humano, item civili, & Canonico, de necessitate parentum consensum requiri: quæque ex sacris Canonibus opponuntur, diluere se putat. Sed aliud non probat, quam conveniens esse, ut parentum in re tanta consensum liberi sequantur; non verò ad connubij valorem, absolute requiri. Nam & ratio, & canones matrimonia libera esse præcipiunt. c. Gemma. De sponsal. & sufficere ad valorem illorum consensum, de quorum coniun-*

Etione.

Etione agitur. c. Cum ad sedem. 23. eod. similiter Conc. Tr. sess. 24. c. 1. De reform. Matrim. falsam esse opinionem pronuntiat, dicentium matrimonia à filiis sine parentum consensu contracta irrita esse, & parentes ea rata, vel irrita facere posse. Quibus adde Caroli V. declarationem in Comit. August. Anno 1548. 11. De Sacram. Matrim. ubi illorum sen-

tentia improbat, qui matrimonia non consentientibus parentibus facta nullius momenti esse, aut solvi posse existimant. Illud tamen filiis commendatur, ut parentum se imperio & directioni subijceant, & quoad fieri potest, sequantur. v. Sanch. l. 4. Disp. 24. Coninck. D. 28. n. 52.

XVII. XCI.

DIFFERENTIA 17.

Pater filiam invitam, & repugnantem secundum Canones maritare non potest. c. 1. De despons. impub. c. Cum locum. De sponsal.

Secus Iure civili, nisi maritus persona indigna sit. l. Sed

quæ patris. ff. De sponsal. Bart. 57. Io. Bapt.

à S. Blas. 103.

VT Juris civilis manifesta intentio sit, duas leges attendere oportet.

Prima est. l. 11. ff. De sponsal. Sicut nuptiæ consensu contrahentium fiunt, idèd sicur nuptiis, ita sponsalibus filiamfamil. consentire oportet. secunda, est 12. eod. Sed quæ patris voluntati non repugnat, consentire intelligitur. Tunc autem solùm dissentendi à patre licentia filia permittitur, si indignum moribus, vel turpem sponsum ei pater eligat. Ex quibus nihil aliud colligo, quam conveniens esse: ut filia non repugnet patris voluntati, quando honestum sponsum proponit: ac futurum, ut metu reverentia aliqua inducta consentiant.

11. Qua in re sacrorum Canonum dissimulatio est, qui omnem metum & coactionem abesse sponsalibus, & matrimonio volunt. c. Cum locum. De spons. c.

1. De Despon. impub. Sed in hoc capite scrupulum pariunt illa verba, si pater filium impuberem desponsaverit, eum, cum ad perfectam aetatem pervenerit, debere omninò implere. Ergone absque libertate, & consensu ad incedendum matrimonium teneatur? sic libera matrimonia quomodo erunt? Certè verbum debet per se, & ex natura sua importat necessitatem, & præceptum, quemadmodum Glos. docet in c. Proposuit. v. Non debet. De appellat. & Clement. Ascendentes. De statu monach. & ibi Cardinal. Not. l. Imola n. 7. & alii. Hinc Soto in 4. Diff. 29. Q. 1. ar. 4. Concl. 3. putat, sufficientem causam esse, ut filius ad matrimonium teneatur, si ipsi conveniens sit, & causam resistendi iustam non habeat, paterque pro illo sponso dedit, & iuravit. Idem Navar.

N 3

Ma-